

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.336/2010/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év március hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

végzést:

A rablás büntette miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év szeptember hó 3. napján kelt 4.B.917/2010/9. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 27.000 (Huszonhétezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az állam javára megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. szeptember 3. napján kelt 4.B.917/2010/9. számú ítéletével a vádlott bűnösségét rablás büntetében (Btk.321.§ (1) és (3) bekezdés a./pont) állapította meg. A vádlottat ezért 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 8.B.XX.351/2007/23. számú ítéletével kiszabott 4 hónap fogházbüntetés végrehajtását. A bíróság egyúttal 126.700 Ft erejéig vagyonelkobzásról határozott. Döntött az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.790/2010/1. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság ítélete minden tekintetben törvényes, ezért

annak helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő elsődlegesen azt hangsúlyozta, hogy védence előadásához kötve van, ezért a felmentés iránti fellebbezését változatlanul fenntartja. Másodsorban elismerve ugyan a nyomozás és az elsőfokú eljárás alaposságát, véleménye szerint az ügyfelderítés teljessége mégis sérült. Lényeges hiányosságként emelte ki, hogy a bíróság nem tisztázta azt a tényt, hogy a vádlott jobbkezes, vagy balkezes-e. Erre szakértői bizonyítást kellett volna lefolytatni, mint ahogyan a bolt kilincséről rögzített DNS minta vizsgálatára sem került sor. Ezeknek a bizonyítékoknak az elmaradásával sérült a vádlott védekezéshez fűződő joga, a másodfokú eljárás keretei ennek a reparálását nem teszik lehetővé. Erre figyelemmel a Be.375.§ (1) bekezdésére hivatkozással az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt felszólalni.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendnek megfelelő módon ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A vádlott nem kívánt vallomást tenni, kérdezési, észrevételezési jogát gyakorolta. Védekezése szerint nem követte el a bűncselekményt, otthon volt, de azt senki nem tudja igazolni. Az elsőfokú bíróság részletesen meghallgatta a sértettet, a cselekményt megelőzően és azt követően az elkövetőt és magatartását közvetlenül észlelő tanúkat. A bizonyítékok körébe vonta a nyomozás során tett vallomásaikat és az egyéb okirati bizonyítékokat, különös figyelmet fordítva a felismerésre bemutatás jegyzőkönyveiben foglaltakra. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és egymással egybevetetten logikusan mérlegelte és ítélete indokolásában erről kellő terjedelemben beszámolt.

A rablási cselekmény elkövetési idejét, módját és a fegyverrel történt fenyegetés hatására átadott pénz összegét nagyrészt a sértett előadására alapította a bíróság, ezt a vádlott sem vitatta.

Az elkövető személyére sértett 1, tanú 1 és tanú 2 szemtanúk határozott, meggyőző előadást tettek. A vádlottat a tárgyalóteremben, illetve a nyomozás során történt felismertetés alkalmával határozottan felismerték. Utóbbi nyomozati cselekményt megelőzően az elkövetőről személyleírást adtak, megjelölve hozzávetőleges korát, jellegzetes arcélét, hajhosszúságát, magasságát. Ezek a tulajdonságok egyeztek a később elfogott, majd a fenti tanúk által felismert személy testi jellemzőivel. A tanúk közelről látták az elkövetőt, egymástól teljesen független előadásaik, határozott felismerésük hiteltérdemlőségéhez semmilyen kétség nem fűződik. Ezekkel a meggyőző bizonyítékokkal szemben az elkövetést tagadó vádlott semmivel sem tudta alátámasztani a védekezését, ezért azt indokoltan vetette el az elsőfokú

bíróság. A vádlott, amikor kijelentette, hogy nem tartózkodott a helyszínen, hanem otthon volt, ennek a ténynek az igazolására a bizonyítási teher már őt terhelte. A pusztá tagadáson kívül azonban semmilyen bizonyítékot nem ajánlott fel.

Az ítélet tábla a védő által hiányolt bizonyítás jelentőségével sem értett egyet.

A vádlott kézhasználatának felderítése, jobb vagy balkezes volta a személyének azonosítását nem befolyásolná. A DNS minta vizsgálata valóban elmaradt, ez azonban ugyancsak nem jelenti a vádlott védekezési lehetőségeinek a csorbítását. Az adott bolt közforgalma mellett a kilincsről történt DNS minta nagy valószínűséggel kevert minta, amelynek a szakértői vizsgálata tetemes költségekkel járna, de nem alkalmas sem pozitív, sem negatív eredménynél a vádlott ártatlanságának alátámasztására. Azonosítás esetén megerősítené a nagy számú ellene szóló bizonyítékot, azonosítás hiányában pedig önmagában nem cáfolná éppen a mintavétel helye miatt a közvetlen tanúk terhelő előadását. Az előző bizonyítások elmaradása ezért nem tekinthető az ítélet megalapozatlanságához vezető oknak.

A tényállás megállapítása során tehát a védői kifogásokkal szemben a Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségét kellő terjedelemben teljesítette. A tényállás csupán két kisebb pontatlanságot tartalmaz, amely elírásokat az ítélet tábla a következők szerint helyesbítette.

- Az ítélet 3. oldal első bekezdésében írt elítélésnél az ítélet nem 3. hanem 23. alszámot visel, ahogyan a rendelkező rész helyesen tartalmazza.
- Ezen oldal utolsó bekezdésében pedig a sértett nem 23 db, hanem 23 doboz cigarettát adott át a vádlott felszólítására.
- Az ítélet indokolásában helyesbítendő a 8. oldalon, miszerint a DNS minta vizsgálata nem vezetett eredményre megállapítása helyett, annak vizsgálatára nem került sor szövegrészt rögzíti az ítélet tábla.

A Fővárosi Ítélet tábla a tényállást a fenti módon már teljeskörűen megalapozottnak találta, így az irányadó volt a felülbírálat során. Annak alapján a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor, az ítélet hatályon kívül helyezésére sem volt törvényes indok.

A Fővárosi Bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményének fegyveresen elkövetett rablás büntetékénti minősítése megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a vádlott terhére szóló súlyosító körülményeket és helyesen állapította meg azt is, hogy az adott esetben enyhítő körülmény nem merült fel a javára.

A büntetés mértékének meghatározása során a Fővárosi Bíróság a cselekmény jelentős tárgyi súlyának és a vádlott terhére szóló bűnösségi körülményeknek megfelelően határozta meg a szabadságvesztés tartamát 6 év fegyházbüntetésben.

A vádlott többször állt már bíróság előtt, vele szemben a korábbi elítéléseinél a bíróságok messzemenően megtartották a joghátrányok fokozatosságát. Az előző büntetések nem érték el a visszatartó hatást, hiszen a vádlott a jelenlegi cselekményét már felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. A Fővárosi Bíróság az 5-10 évig terjedő büntetési tétel alsó határához közeli tartamban meghatározott 6 év fegyházbüntetés kiszabásakor sem a törvény szigorát alkalmazta, igen méltányos büntetést állapított meg. Ennek a további enyhítése szóba sem kerülhetett.

A mellékbüntetés arányos a szabadságvesztés tartamával és az ítélet további rendelkezései is törvényesnek bizonyultak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén, a bűnügyi költség viselése pedig a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. év március hó 13. napján

Dr. Lassó Gábor sk..

Révész Tamásné sk..

Sebe Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 4.B.917/2010/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.336/2010/19. számú végzése folytán 2012. március 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év március hó 13. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Kukucska Erzsébet
írnok